

P O S U D E K

oponenta na bakalářskou práci

Jméno a příjmení studenta: Martina Hrdličková
Téma práce: Postavení ženy v komunitě čečenských uprchlíků

Škola: Husitská teologická fakulta UK v Praze
Katedra: Učitelství
Studijní obor: Sociální pedagogika

Oponentka práce: Mgr. Marie Jeřábková

Autorka zvolila velmi zajímavé téma své bakalářské práce: **Postavení ženy v komunitě čečenských uprchlíků**, jejímž cílem bylo seznámení se „se situací čečenských uprchlic, zejména pak s jejich současným postavením v naší společnosti“, jak uvádí. Práce má 68 stran včetně adekvátního seznamu literatury; práce dále obsahuje standardní teoretickou a praktickou část. Šetření v praktické části je provedeno metodou polostandardizovaných rozhovorů se zaměřením na současné postavení čečenských žen.

V první části popisuje autorka uprchlictví v širším kontextu. Zmiňuje se také o uprchlictví v naší zemi – není tedy vzácností – viz např. Komenský, aj.; zjm. však uprchlictví v letech 1948-1989 autorka vyčíslila.

Zaměřuje se také na vývoj azylové politiky v ČR po r. 1989 – tzv. azylové řízení. V závěru této kapitoly se Martina Hrdličková zabývá sociální prací s uprchlíky a zmiňuje její náročnost, neboť sám „uprchlík“ se nachází v „bludném kruhu problémů“, v „permanentní tenzi“, v izolaci včetně nedůvěry v okolí, ve kterém se nachází. Zmiňuje se o nutnosti jasných pravidel, o dobré komunikaci, tj. o nutnosti sdělovat „uprchlíkům“ jasné a stručné zprávy a o snaze zaměřit se u nich především na jejich zdravou část osobnosti. A dále cituji: „Nesmíme je ponechat v jejich „ulitě“, izolaci, je třeba starat se o náplň jejich volného času“...

Zde si kladu otázku, jaký typ dobrovolníků se na pomoc „uprchlíkům“ hlásí? Zvláště, je-li dobrovolník pro „uprchlíka“ tak důležitý, že tvoří základ jeho sociální sítě? Čím dobrovolníci procházejí (míněno – jakou mají průpravu, jaký výcvik pro práci s „uprchlíky“)? Autorka se ve své práci přímo nezmiňuje o žádné vhodné průpravě dobrovolníků či pracovníků s uprchlíky.

V další kapitole „Čečensko“ autorka líčí velmi poutavě vývoj země, specifickou čečenskou společnost s jasnými právy a zákony včetně schopnosti člověka odolávat těžkým životním

překážkám. Neopomenula také postavení ženy a muže v této společnosti; zmiňuje se i o ztrátě důstojnosti, o kterou přišli muži vlivem válek.

Zde se nabízí otázka po „důstojnosti člověka“ – Co vše člověk potřebuje k zachování své důstojnosti?

Praktická část (od s. 38) zahajuje účastí autorky na ženské skupině, včetně případových studií.

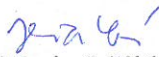
Práce je tedy přínosná nejen teoretickou, ale i touto „praktickou“ částí – cenné jsou zejm. rozhovory se čtyřmi klientkami. Jde o tzv. průzkum jejich osudů, včetně zpracování „koláče starostí a radostí“. Škoda, že s touto technikou autorka dále nepracovala ve smyslu např. k čemu všemu se dá těchto technik využít; jak je člověka-klienta např. pomocí této techniky možné vést k zahlédnutí jeho „smyslu“. Nebo jak mu napomoci k „vyjití z jeho bludného kruhu“, apod.

Další otázky, které se nabízí do diskuse jsou: témata „vykořenění“ a co pro člověka znamená jeho „sebeúcta“, „sebehodnota“? Co znamená cítit se člověkem, mít své místo, tj. mít kam patřit...

Praktické části by však neškodilo místy více sevřenosti a v některých oblastech věnování se více obecnější rovině – např. otázce „člověka“ – co vše člověk potřebuje k životu, ke svému „vnitřnímu“ růstu, co pro člověka znamená žít ve strachu, příp. možnosti jeho proměny, apod.

Vzhledem k tomu, že se jedná o práci jedinečného druhu, navrhuji klasifikovat: výborně

V Praze dne 4.9.2007

Mgr. Marie Jeřábková